

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților 12 apostoli

Râuri de ape vii să curgă din gurile voastre cele veșnice, o, ucenici ai uceniciei Mele cea de sub Tatăl, că Eu, deși îi eram Fiu, M-am dovedit Lui ucenic desăvârșit, fiindcă orice ucenic desăvârșit este ca învățătorul său, iar Tatăl a fost și este și va fi învățătorul Meu, căci Eu de la El grăiesc și nu de la Mine însumi. Amin.

V-am spus vouă când M-am așezat întru Tatăl ca să vă fac și vouă loc întru El dacă M-am dus întru El, v-am spus că Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, și să fiți întru Tatăl. V-am spus că dacă Eu Mă duc, îi voi trage pe toți la Tatăl, și v-am spus să nu vă depărtați de cetatea pentru care Eu am pățimit până ce nu voi trimite Eu pe Mângâietorul Cel din Tatăl și Cel din Mine, și prin El să vă îmbrăcați cu putere de sus, și apoi să-Mi fiți Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în toată lumea, căci Mi-ați fost ucenici. Amin. Ucenic este cel ce are de mărturisit și care mărturisește lucrarea învățătorului său la toți oamenii. Lucrarea Mea este viața cea veșnică pentru om, iar voi nu ați avut de mărturisit oarecare lucrare, ci lucrarea învățătorului vostru, Care are viață veșnică și pe care o dă celor ce cred în El, spre viața lor. Amin.

O, ucenicilor cei de atunci, și voi, ucenicilor cei de acum ai Mei! O, ce frumoasă este viața cea veșnică! Ea nu se vede decât dacă omul o are, iar cel ce o are nu poate s-o ascundă pe ea, ci se face frumos între oameni prin ea și vin oamenii spre el și îl întreabă pe el despre viața cea din el. Eu sunt atât de fericit cât nu se suie la mintea omului cel născut din om când am pe pământ om frumos, om după chipul și asemănarea Mea, mărturisitor al Meu în care Eu stau și cuvintez, căci mărturisirea se face cuvânt când omul este mărturisitor al Meu pe pământ, când omul este după chipul și asemănarea Mea. Amin.

O, ce frumoasă a fost viața Mea pe pământ! O, ce frumos L-am mărturisit Eu pe învățătorul Meu, pe Tatăl Savaot, Care era întru Mine! Era întru Mine pentru că Eu eram întru El, căci fără El, Eu nu puteam să fac nimic, și așa v-am spus și Eu vouă, ucenici ai Mei: *«Fără Mine nu puteți face nimic»*. V-am spus așa ca să am peste ucenici aceeași lucrare pe care Tatăl o mărturisea prin Mine, iar Eu să lucrez asemenea Lui, să semăn cu Tatăl în lucru ca să-I fiu Lui ucenic desăvârșit. Amin.

O, ce fericit este învățătorul care are ucenici, iar dacă acesta este și ceresc pe pământ, ce fericiți sunt ucenicii unui așa învățător! Dacă un învățător nu este născut de sus, din cer, prin credința în Mine cea lucrătoare prin iubire, acela când dă să-și câștige viața, și-o pierde, precum Eu am spus, dar dacă el este născut de sus, din Fiul Tatălui, atunci el își dă viața pentru mărturisirea învățaturii Mele de viață veșnică pentru om, și așa și-o câștigă, căci când viața cea veșnică este în om, acela îmi face Mie ucenici, căci ucenic al Meu este cel ce poartă în el și dă din el viață veșnică, râuri de ape vii curgând din el peste cei fără de viață, și atunci apele vii adapă cu viață pe oameni, și oamenii sunt atrași spre viață, luptându-se cu moartea împotriva ei ca să dea loc în ei vieții. Amin.

O, ce frumoasă a fost pe pământ viața Mea și a voastră după ce și voi ați luat-o de la Mine, ucenici ai Mei! Viața cea frumoasă nu și-o poate face omul. Ea este cea care trăiește în om, și omul trăiește prin ea, și nimeni nu poate trăi decât prin suferință, o, ucenici ai Mei de atunci și de acum! Omul nu-și simte viața din el decât atunci când îl doare trupul și sufletul și duhul, și atunci el se luptă pentru ea și prin ea. Nimeni nu-L poate iubi pe Făcătorul vieții, pe Dumnezeu, nimeni între oamenii ieșiți din oameni, decât atunci când în ei îi doare viața. Viața care nu doare, aceea este viață moartă, căci omul slujește cu ea morții, faptelor morții, care nu au nimic în Dumnezeu.

O, câtă viață, cât duh de viață ați mărturisit din voi când voi sufereați cu duhul, cu sufletul și cu trupul pentru viața Mea în voi, pentru mărturisirea vieții veșnice în om, când voi stăteați pe stânca vieții înaintea tiranilor de pe pământ care trăiau moartea și faptele ei, luptându-se ei cu puterea cea de sus, cu viața Mea cea veșnică din voi, și care mărturisirea deșertăciunea celor fără de Dumnezeu, fără de viață pe pământul cel făcut de Dumnezeu!

Acum, după două mii de ani, când Eu am despărțit veacul cel pământesc de veacul cel ceresc și l-am trecut în veacul cel nou cu piciorul lui pe poporul cuvântului Meu, acum, la masa împărăției Mele cu el, stau cu sfinții și vă dau glas vouă, o, ucenici iubiți, că vă sărbătoresc îngerii și sfinții ziua voastră de sobor în duh de biserică, cei din cer cu cei de pe pământ la masa Duhului Sfânt, Care Se îmblânzește la credința celor credincioși ca să fie purtat ca la sfârșit de timp, căci acum, la sfârșit de timp, Eu am avut credință de la cei ce sunt poporul Meu, și cu această credință am despărțit veacurile, cel ceresc de cel pământesc, pe omul cel ceresc de omul cel pământesc, și stau la masă de Duh Sfânt cu cei ce sunt acum poporul Meu, poporul veacului cel ceresc pe pământ, căci Eu pe pământ îmi am lucrarea, și cu cerul lucrez pe pământ. Eu sunt în cer și pe pământ, și minunată este taina aceasta pe care Eu o descopăr și o deslușesc la cei mai mici, căci cei mici nu știu decât să creadă și să trăiască viața cea veșnică și nu cea vremelnică pe pământ. Eu sunt cuvânt în mijlocul lor și le dau viață din viața Mea și le dau darul credinței cea de sus, căci credința cea de jos este omenească, și de două mii de ani ea nu-Mi dă viață în om. Dar credința cea de sus Mă ține pe Mine în om și lângă om, și omul nu iese din Mine, ci trăiește întru Mine, precum Eu în Tatăl trăiesc, căci M-am dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la Tatăl, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ei, și acolo unde sunt ei, să fie și Tatăl, iar Tatăl este întru Mine, și Eu întru El, și toți un trup și o pâine suntem. Amin, amin, amin.

– O, *Învățătorule Cel născut din Tatăl mai înainte de vecii! Cine între noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani, am cunoscut vremea acelor începuturi mici? Tu, Doamne, Tu, Paștele cel nou, Tu, Care Te-ai dat nouă în seara cinei cea de taină, cine dintre noi a cunoscut taina pe care cu mâna Ta ai frânt-o și ai împărțit-o nouă de viață veșnică? Tu erai Cel ce Te împărțeau, și apoi ne-ai spus că nu vei mai gusta cu noi taina aceea până ce ea nu va fi din nou între ucenici întru împărăția Tatălui Tău, Care Ți-a pregătit Ție mireasă și nuntă și masă de nuntă, Dumnezeule tainic, desăvârșit Învățător Care pecetluiește taina Sa între ucenici. Amin. Ai păzit totul în taină mare pentru zilele Tale cele mărețe, pentru zilele cele de apoi, după două mii de ani, căci Tu ai spus în cartea profețiilor, ai spus prin Duhul pentru zilele cele de apoi pentru toată făptura, și așa ai spus: «Veniți să ne întoarcem cu pocăință la Domnul, căci El ne-a sfâșiat și El ne va vindeca; El ne-a bătut, și El ne va lega rănilor apoi, căci după două zile din nou ne va da viață, iar în ziua a treia ne va scula ca să fim iarăși vii în fața Lui, să cunoaștem și să ne sânguim spre cunoașterea Lui. Venirea Lui e sigură ca revărsatul zorilor, căci El va veni peste noi ca o ploaie timpurie și ca o ploaie târzie care înviorează pământul». Amin.*

O, *Învățătorule desăvârșit, dacă Tu nu ne-ai fi trimis după ce Te-ai așezat în Tatăl pe Duhul Sfânt Mângâietorul, am fi rămas orfani pe pământ, am fi rămas fără învățător, fără călăuză, Doamne, și am fi bâjbâit prin întuneric ca și toți oamenii de pe pământ care nu au călăuzitor. Dar Tu L-ai trimis pe El peste noi, și El lua din Tine și ne aducea, și toate câte Tatăl îți spunea El ne aducea și ne lucra pe noi ca să rămânem ai Tăi, ca să rămânem în iubirea Ta, precum Tu ne-ai poruncit mai înainte de a-Ți ascunde de noi fața Ta cu care noi Te cunoașteam pe vremea cât ai stat cu noi ca un om. Suntem ucenici fericiți la masa noii împărății, căci toate făcuto-s-au noi, precum Duhul a proorocit pentru zilele cele de apoi. Stăm acum cu Tatăl și cu Tine și cu sfinții și cu îngerii și cu cei mici ai Tăi de pe pământ la masa Duhului Sfânt, căci Tu Ți-ai făcut venirea și Tu Însuși le grăiești lor și nouă, celor trecuți în cele ce nu se văd. Stăm în uimire, și cu bucurie ne hrănim și, apoi, Învățătorule scump, iarăși vom fi glas de cuvânt în mijlocul ucenicilor Tăi de azi. Cu binecuvântare arhierească și cu voia Ta le binecuvântăm din Tine masa cea pentru ființă și stăm cu ei la masă și iarăși vom fi cuvânt, noi și cu ei, Doamne, și se va*

auzi peste pământ petrecerea cerului laolaltă cu pământul, învățătura Duhului Sfânt, Cel fără de hotar, și îi vom mângâia pe cei de sub povara venirii Tale și îi vom crește pe toți cei mici cu hrana cea de azi și îi vom îmbrățișa în dureri și în bucurii și îi vom umple de har peste har, că mare este vremea aceasta promisă de Tine încă de pe atunci când noi, ucenicii Tăi cei de atunci, nu înțelegeam vremea acelor începuturi mici, Doamne.

O, copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt, sunteți frații cei mici ai noștri. Durerile să vă fie bucurii, căci omul nu-și simte viața decât când ea doare în el. Durerea e cea mai dulce viață în om, cea mai trăită, și nimeni nu poate iubi pe Domnul vieții decât atunci când îl doare în el viața, când trăiește în el viața. Amin, amin, amin.

O, ucenicilor, am umblat cu voi trei ani și jumătate și M-am arătat vouă Dumnezeu adevărat și ați văzut cum fariseii și cărturarii veneau și Mă ispiteau, dar Mie mai ușor Mi-a fost să-l biruiesc pe duhul cel potrivnic care M-a ispitit după patruzeci de zile de post, după rânduiala Tatălui, și i-am spus apoi până în sfârșit: *«Mergi, satano, că scris este: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești!”*», și atunci diavolul M-a ascultat și M-a lăsat, și au venit îngerii și Mi-au slujit, și am făcut lucrarea Tatălui înaintea oamenilor, iar îngerii coborau și se suiau la Dumnezeu, se suiau și coborau peste Mine și lucrau la credința Mea, împlinind faptele ei. Amin.

O, poporul Meu, sunt în mijlocul tău cu soborul de ucenici, că mare este lucrarea de ucenic cu învățător. Voiesc și cu tine să lucrez fără de seamăn, așa cum lucrăm peste ei, și apoi prin ei dacă M-am dus în Tatăl ca să-I arăt Lui lucrul Meu de pe pământ, lucrul și fapta ucenicilor Mei. Amin. Ucenicii au avut de învățat de la Mine să nu ispitească pe Dumnezeu, dar dacă omul nu are de unde să audă și apoi să facă aceasta, el nu știe să facă așa, și de aceea am spus Eu că mai ușor Mi-a fost să-l biruiesc pe duhul rău spunându-i: *«Mergi, satano, de la Mine!»*, decât pe cei ce zi de zi Mă ispiteau și Mă încercau ca să-Mi pricinuiască prin cuvintele Mele moarte pe cruce. O, nu se teme diavolul nici de post, nici de rugăciune, nici de trup împovărat de nevoie în om, atât cât se teme de Dumnezeu din om. Când M-am lăsat dus de Duhul în pustie ca să Mă las ispitit de diavolul după ce am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți după rânduiala Tatălui, atunci diavolul văzând că Eu sunt Fiul Tatălui Mi-a spus: *«Iată, îți este foame, și acum să zici ca pietrele să se facă pâine și să mănânci»*, dar Eu i-am răspuns cu duh dumnezeiesc că *«Omul nu numai cu pâine trăiește, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»*. Amin. Iată-i, fiilor, pe cei ce trăiesc numai cu pâine! Dacă pe ei nu poate să-i ridice nimeni din această cădere, aceia numai așa trăiesc, dar trăirea și viața ei nimeni nu o poate iubi decât atunci când aceasta doare în om.

Duhul cel potrivnic lui Dumnezeu a învățat Scriptura cerurilor de pe pământ, și cu ea pe mulți, pe prea mulți îi ispitește, căci M-a ispitit pe Mine satana cu ea. Mi-a spus din ea: *«Tu ești Fiul lui Dumnezeu; aruncă-Te jos de pe aripa templului, căci Domnul le va porunci îngerilor pentru Tine și Te vor ridica pe mâini și nu vei izbi de piatră piciorul Tău»*. Atunci și Eu i-am răspuns din Scripturile Tatălui și i-am spus: *«Este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”, iar lumii și împărăției ei și strălucirii ei nu Mă închin; și tu mergi acum înapoia Mea, căci Eu îți spun din Scripturi că trebuie lui Dumnezeu, Lui singur să-I slujești, Lui singur să te închini»*. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, sunt fericiți ucenicii Mei în mijlocul tău. Ți-au binecuvântat ei ție, din Mine și din Tatăl, pâinea cea spre ființă, pentru că Domnul ți-o dă, dar când Eu eram în pustie pentru ca să-l biruiesc pe diavolul, atunci când am flămânzit după ce am postit, i-am spus lui: *«Omul nu numai cu pâine trăiește, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»*. Ucenicii Mei stau la masă cu tine, Ierusalime de azi, și se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea peste ei și peste tine, căci aceasta avea să fie hrana pe care trebuia s-o

aibă omul cel zidit de mâna Mea din pământ dacă el ar fi voit să rămână întru Mine, iar Eu întru el cuvânt, precum și sunt. Așa am fost la început, și așa sunt și la sfârșit, și voiesc să-l deprind pe om să mănânce din cer mai întâi, și apoi de pe pământ pe cele de la Mine. Amin.

Am zis tuturor acum două mii de ani: «*Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta*». O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

Am făcut înaintea ucenicilor Mei minuni fără de seamă, ca să Mă vadă ei că sunt Dumnezeu adevărat, fiindcă venise vremea să-L preaslăvesc pe Tatăl în Mine. Lucrarea credinței omului în Dumnezeu îl face pe om făcător de minuni, și nu este o mai mare minune ca aceea de a-L lăsa omul pe Dumnezeu să trăiască în el, și să-I primească apoi cuvântul și să se hrănească cu el pentru ca să trăiască. Amin.

O, poporul Meu, cuvântul Meu de peste tine e har mare, iar cel ce-l mănâncă pe el mai mult decât pe pâine, acela se umple de har și se face locaș al lucrării harului, precum ucenicii Mei cei de acum două mii de ani s-au făcut. Amin, amin, amin.

– *O, cum să nu ne fi făcut noi templu al harurilor Tale, Doamne, dacă Tu ne hrăneai din gura Ta cu cuvântul lui Dumnezeu? Fariseii și cărturarii care Te ispiteau în fel și chip, fiind iudei necredincioși lui Dumnezeu, semănau cu diavolul care Te-a ispitit pe Tine în pustie, iar Tu îi răspundeai ispitirii lui cu cuvântul Scripturilor, Doamne, ca și fariseilor, ca și cărturarilor, învățătorule Doamne. O, ce căzut este omul care nu citește Scripturile ca să le înțeleagă și nu ca să Te ispitească cu ele pe Tine și pe toți cei care nu au credința cea din Scripturi! Credința cea din Scripturi, Doamne, nu este aceea de a crede omul în Tine și în jertfa Ta cea de pe cruce, ci este cea lucrătoare prin iubire, iar iubirea este să fie omul după chipul și asemănarea Ta pe pământ, așa cum Tu ne-ai învățat pe noi să fim, și numai după aceea ai făcut din noi trimișii Tăi peste pământ, ca să lucrezi Tu prin noi, Tu și nu noi din noi, și ne-ai zis așa: «Mergeți în toată lumea și vestiți viața Mea la toată făptura, iar celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în numele Meu demoni vor scoate din oameni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mâini, și chiar de vor bea ceva dător de moarte nu-i va vătăma; pe bolnavi mâinile vor pune și se vor face sănătoși». Credinței celor ce cred, Doamne, îi urmează semne minunate prin cei trimiși de Tine să vestească împărăția cerurilor, dar omul nu crede, așa cum n-au crezut cei mai mari ai lumii, care Te-au judecat mai înainte de moartea Ta pe cruce și căroră Tu le-ai spus: «De acum veți vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului». Amin.*

O, credința celor ce nu cred prin iubire, și lucrătoare ea prin iubire, nu poate să Te vadă pe Tine și să Te audă pe Tine venind pe norii cerului peste om. Noi însă am înțeles taina Scripturilor venirii Tale pe norii cerului, chiar dacă atunci când ai spus așa celor ce Te-au răstignit apoi, noi nu am știut să credem așa atunci. Dar Tu ai împlinit apoi toată taina Scripturilor pentru care venisei de la Tatăl pe pământ, și ne-ai trimis apoi pe Duhul Sfânt, și de la El am luat de la Tine și am văzut și am mărturisit, așa cum regina din Saba, după ce a auzit toate câte se vesteau peste lume despre înțelepciunea lui Solomon, a venit la el și a văzut și a crezut mai mult decât auzise ea despre aceasta, și apoi a fericit ea pe poporul lui Dumnezeu și i-a dat împărăției lui Solomon daruri, Doamne.

O, copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt, grăim vouă, căci îi suntem Domnului ucenici în cer precum I-am fost pe pământ. Deschideți Scripturile și învățați din ele cum să ascultați, cum să trăiți împărăția lui Dumnezeu pe pământ, ca atunci când oamenii științei pământești aud de la voi și vin să vă vadă, să-și plece aceștia capul înaintea împărăției

Domnului de la voi așa cum regina din Saba când a venit să vadă pe cele auzite despre înțelepciunea lui Solomon, și-a aplecat capul și s-a închinat ea Domnului Dumnezeuului lui Israel. Amin.

Ascultați de înțelepciunea cea din cei ce îi are Domnul cărma voastră, ca să se minuneze lumea de împărăția Domnului de la voi. Păziți fără pată tot cuvântul Domnului, căci Domnul la vremea cuvenită își va face arătarea peste toată făptura, numai voi să păziți bine tot ceea ce vi s-a încredințat, stând în toată vremea departe de deșartele vorbiri, care sunt lumești și nu cerești, căci cine-și leagă sufletul de știința din lume, mincinos numită așa căci aceea nu este știința, acela calcă peste credință chiar dacă el crede că merge alături cu ea. Domnul este Cel ce aduce totul la viață, Domnul și nu omul științei căreia în chip mincinos i se spune așa în lume.

Iubiți viața care doare în voi, că fără durerea ei în voi nu veți învăța calea, adevărul și viața. Nu vă tulburați pentru durerile voastre. Ele sunt cursă pentru calea vieții ca să nu mai iubiți durerea vieții din voi, durerea Domnului în voi, că Domnul este viața voastră, și aveți în mijlocul vostru pe fiii înțelepciunii cerești, care vă pot ține pe drumul vieții, căci este peste ei mai mult decât a fost lucrul înțelepciunii lui Solomon, care făcea minunată orânduială peste țara lui Israel, peste purtarea și îmbrăcămintea lui Israel și peste toată statura poporului ales, căci Domnul în mijlocul vostru a lucrat și a așezat mai mult, o, copii ai Domnului, iar voi trebuie să vă deprindeți cu lucrarea de ucenic desăvârșit, fiindcă vă hrăniți cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu, Care vine pe nori, așa cum El a spus mai înainte de învierea Sa, mai înainte de arătarea Sa peste cei credincioși din Israel. Amin.

Scuturăm peste voi harurile noastre, iar voi fiți temple ale Duhului Sfânt, ca să locuiască El în voi precum în cei pe care Domnul i-a pus între voi măsura Lui. Un lucrător al Domnului care are ogor, are pe ce semăna sămânța cuvântului lui Dumnezeu, și apoi are rod pentru Dumnezeu, dar trăiți ca Domnul și lucrați ca El, împotrivindu-vă diavolului, care fuge de cei ce nu-L ispitesc pe Domnul, ci cred în El temându-se de El și neispitindu-L întru nimic. Amin.

Trăiți împărăția Domnului pe pământ, că ea de două mii de ani se vestește, dar nu se trăiește, căci învățătorii care s-au așezat în numele Domnului peste oameni nu sunt buni nici pentru ei, nici pentru oameni, fiindcă ei se hrănesc din știința cea din lume, care nu este știință, ci este deșartă vorbire, căci pe toate Domnul le-a zidit, și e păcat ca omul să-L ispitească pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, ucenici iubiți, care ați crezut în Mine mai vârtos în ziua coborârii harului Duhului Sfânt peste voi! Este scris în Scripturi să nu ispitească omul pe Dumnezeu pentru el însuși, pentru credința lui în Dumnezeu, pentru calea lui, pentru adevărul cel din Scripturi. Este scris că pe toate ale Lui Domnul le pecetluiește între ucenici, și n-a fost nicidecum altfel cu tainele Mele între cer și pământ, căci este scris: «Domnul va fi stâncă de poticnire, cursă și laț pentru Ierusalim, și mulți se vor sfărâma; și va lega Domnul taina Lui și descoperirea Lui și va pecetlui învățătura Lui pentru ucenici, între ucenici, căci El își ascunde fața, pentru credința celor ce nădăjduiesc în El». Amin.

O, ucenici iubiți ai Mei de azi, e mare taina de ucenic. Cel fără învățător nu face nimic nici cu trupul, nici cu sufletul, nici cu duhul, nici cu fapta. O, mare este iubirea celor ce se fac ucenici ai Mei, iar la aceștia nu încap decât credința lucrătoare prin iubire și nu prin ispitirea asupra Domnului. Cei ce ispitesc pe Domnul, aceia capătă știință de pe pământ, știință omenească, și cu ea îl chinuie pe Domnul, îl alungă pe Domnul, și apoi îl pierde pe Domnul, căci Eu diavolului i-am spus: «Mergi, satano, că este scris să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău!». Dar cei ce ca Petru plâng apoi și se arată Domnului când Domnul îi cheamă pe ei, aceia pot să-și înnoiască darul credinței și să facă rod la Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, cercetează-te, fiule. Am spus în cuvânt că Eu nu am venit să ghicesc, ci am venit să grăiesc, și vai celor ce ispitesc pe Dumnezeu! Uită-te la viața cea răzleață a celor care ispitesc pe Dumnezeu și pe om și pe diavol, și învață să fii ucenic al Meu prin credința cea care

lucrează prin iubire. Minciuna îl înșeală pe om, ca s-o folosească omul, dar cine este cel ce-și poate face înveliș din minciună? O, cercetează-te mereu, Ierusalime! învață viața care doare în tine, că Eu sunt îndurerat. Trăiește ca Mine și nu ca tine. Trăiește-Mi durerea și dați-vă unii altora viața Mea, durerea care doare în Mine, dorul Meu după om, căci omul nu mai este învățat cu adevărul, nu mai este învățat cu Domnul și cu dragostea Lui în el, cu durerea Lui după om.

Cei ce-și pierd înțelepciunea, aceia să o ceară înapoi de la Dumnezeu, și El o va da lor. Să audă tot omul de pe pământ cuvântul Meu și să se hrănească cu el mai mult decât cu pâine. El este durerea Mea care se face bucuria omului, viața omului, Dumnezeu în om, căci omul nu-și simte viața decât atunci când ea doare în om. Cuvântul Meu e numai durere. Să-l ia omul de viață, căci durerea e cea mai dulce viață în om, cea mai trăită, cea mai scumpă, și este împărăția Mea în om până la arătarea Mea când Eu voi aduce omului și Tatălui bucuria de a-i strânge pe toți în Tatăl, după ce voi suferi până la capătul ei iubirea Mea care așteaptă după om. Amin, amin, amin.

30-06/13-07-2004